

Ingomar Petersen (RV):

Jeg kan ikke sige andet, end at det er med glæde, jeg går på talerstolen efter at have hørt de positive tilsagn om at få løst dette væsentlige problem fra størsteparten af folketingets partier. Så vidt jeg kan bedømme det, vil der med SF være 166 mandater for at få løst disse problemer. Jeg forstod på hr. Gert Petersen, at det var man også fra SF's side interesseret i.

Jeg vil gerne sige til hr. Gert Petersen: vi erkender, at der er nogle tekniske problemer, som vi nok kan få løst. De har fået løst dem i Sverige, dér har de klaret en sådan lovgivning. Jeg kan også sige til hr. Gert Petersen, at overgår man til at blive lønarbejder efter en periode, så vil det være ganske oplagt efter min mening, at så skal man også over i en anden kasse.

Dette forslag er ikke bragt frem fra det radikale venstres side — og det er heller ikke bragt frem, da vi drøftede det i sin tid i forbindelse med forliget imellem socialdemokratiet, kristeligt folkeparti og det radikale venstre — fordi man ønsker at ødelægge de eksisterende kasser; det er ikke meningen med det, at man ønsker at lægge en bombe under fagbevægelsen.

Da vi i sin tid lavede forliget, var vi jo et mindretal, der ønskede et sådant kommissionsarbejde sat i gang, og derfor har vi fra radikal side gerne villet have prøvet af, om der ikke var mere end et mindretal i dette folketing, som ønskede dette livsvigtige problem for de selvstændigt erhvervsdrivende og andre løst. Det er glædeligt, at vi i dag har fået så stor opbakning til disse tanker, at det mindretal, der i sin tid var, nu er blevet til et stort flertal i dette ting strækende sig fra venstre til højre.

Denne samfundsklasse har hidtil haft ringe gehør, disse små hjul i samfundsmaskineriet, som de selvstændigt erhvervsdrivende mange gange har været, men det er jo hjul, som vi ikke har kunnet undvære. Det er rart, at vi nu har muligheder for også at give denne oversete klasse af samfundsborgere en tålelig eksistens. Jeg er overbevist om, at ved en sådan lovgivning vil man kunne give den klasse af samfundsborgere ro i sindet og fri dem for spekulationer over, hvordan de fortsat skal kunne klare deres økonomiske forpligtelser i en tid, hvor al

handel jo er godt på vej til at blive til stor-drift.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren her til slut: hvornår forventer arbejdsministeren, at det udvalgsarbejde, som er iværksat for kort tid siden, kan afsluttes? Jeg tror, vi alle sammen er interesseret i — det store flertal i dette ting er interesseret i — at få denne sag bragt til afslutning så hurtigt som muligt. Der er behov for det, og det er en sag, der haster.

Med hensyn til centrum-demokraternes forslag om at lave sådan en arbejdsløshedskasse for alle, så ville dette forslag jo indebære, at alle arbejdsløshedskasser, vi har i dag, simpelt hen skulle ophæves. Og hvad med tjenestemændene og de offentligt ansatte i det spil? Det er noget, som det i hvert tilfælde ikke er realistisk at gennemføre på nuværende tidspunkt. Det er muligt, man engang ind i fremtiden — det er der ingen af os der ved i dag — når frem til en ordning, hvorefter samtlige borgere i dette land på en eller anden måde er forsikrede. Men som vi betragter det i dag, er arbejdsløshedsunderstøttelse en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Centrum-demokraternes forslag rejser det spørgsmål, om man ikke engang i fremtiden mere skal betragte hele den problematik som et socialt problem. Det system, vi har i dag, skal man ikke lige rive i stykker og lave noget andet. Skal der engang laves noget andet, og vil samfundet engang kræve noget andet, så skal det meget nøje overvejes.

Tak for den gode tilslutning til forslaget.

Tønnesen (CD):

Jeg skal ved denne lejlighed som ved en tidligere lejlighed beklage, at vor ordfører ikke kan være til stede her i dag. Det er da klart, at det forslag, som partiet centrumdemokraterne fremlægger, det vil vi anbefale, men jeg skal nøjes med at henvise til bemærkningerne.

Vi opfatter det som en ajourføring af retfærdighedsbegrebet og mener i tilfælde af en velvillig udvalgsbehandling, at en mængde brudte skæbner vil få det, man kalder en hårdt tiltrængt håndsrækning.

Jeg ved ikke, om det er borgerligt eller socialistisk, eller hvad man ellers kan kalde det at være med til at sikre medborgere,